

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ
Κυρ, 19 Νοέμβριος 2017, π.1
Αποδελτίωση: 19/11/2017

Η πιο χαμηλή προσφορά είναι και η σωστή;

Λόγω των ενστάσεων που είναι πλέον ρουτίνα σε προσφορές του δημόσιου/ημιδημόσιου τομέα σχετικά με προσφορές υπηρεσιών, οι όροι ζήτησης προσφορών θέτουν ως όρο ότι «η ανάθεση θα βασίζεται πάνω στην πιο χαμηλή προσφορά».

Ως εκ τούτου και χωρίς να αποτελεί πλέον κριτήριο η γνώση, η εμπειρία και η προϊστορία του προσφοροδότη, η προσφορά κατακυρώνεται στον πιο «φθηνό». Αυτό δεν είναι λάθος μεν, αλλά είναι αυτό προς το Δημόσιο συμφέρον; Έτσι καταλήγουμε τώρα με ένα σύστημα όπου ανεξαρτήτως εμπειρίας ενός προσφοροδότη, να ανατίθενται εργασίες, στον δικό μας τουλάχιστον τομέα των ακινήτων, όλων των ειδών οι προσφορές, στον πιο χαμηλό ακόμα και αν η διαφορά είναι μερικών εκατοντάδων ευρώ ή έστω χιλιάδων. Σε μια πρόσφατη περίπτωση δικής μας προσφοράς, ο επιτυχών προσφοροδότης (γραφείο ενός από-μου με προϊστορία 2 ετών) κέρδισε την προσφορά με διαφορά €300! Και ως εδώ όλα καλά. Μετά η υπόθεση κατέληξε στο δικαστήριο, εμείς ως αντί-

Δεν είναι άσπρο - μαύρο μεν, αλλά το σύστημα χρειάζεται αλλαγή, δε

δικοι να εμφανιζόμαστε εκ μέρους του ιδιοκτήτη και ο συνάδελφος εκ μέρους της απαλλοτριούσας Αρχής. Το αποτέλεσμα αναμένεται, αλλά στα Δικαστήρια, αγαπητοί μας αναγνώστες, εκτός από τις επιστημονικές γνώσεις, ένα τεράστιο προσόν είναι και τι «εντύπωση» ο μάρτυρας, ειδικά επί του θέματος, θα κάνει στο Δικαστήριο. Άρα εάν δεν υπάρχει η σχετική εμπειρία και ο τρόπος παρουσίασης και ο διεκδικητής πετύχει, είναι αντιληπτό ότι αυτό θα είναι εναντίον του Δημοσίου συμφέροντος. Ασφαλώς και δεν είμαστε της θέσης ότι «όποιος δεν έχει εμπειρίες» θα πρέπει να απορρίπτεται, αλλά μια βασικά επαγγελματική εμπειρία (αναλόγως της σοβαρότητας της υπόθεσης) πιστεύουμε ότι επιβάλλεται.

Η όλη κατάσταση μας θυμίζει την περιβόητη εκτίμηση του φιλέτου γης έναντι του ξενοδοχείου Χίλιον (Καϊάρ) όπου

για δικούς μας παράπλευρους λόγους υποβάλαμε προσφορά (και την κερδίσαμε) για €5.000, ενώ οι υπόλοιποι προσφοροδότες υπέβαλαν προσφορά €20.000. Και τι δεν μας καταλόγισαν επί του θέματος αυτού τότε. Ίσως ο πιο ορθός τρόπος είναι η υποβολή προσφορών βάσει εμπειριών/γνώσης και σε δεύτερο στάδιο η «φθηνή» τιμή. Ψαχνόμαστε για να βρούμε τον πιο καλό μεν τρόπο, αλλά και με τους κανονισμούς των προσφορών δεν είναι τόσο εφικτό χωρίς να υπάρχουν ενστάσεις στο Δικαστήριο Προσφορών κ.λπ. Στην περίπτωση του Καϊάρ και προς πίστη του τότε Προέδρου Χριστόφια, με έντονες δηλώσεις του ότι η όλη συμφωνία διακυβεύετο λόγω της ένστασης-καθυστέρησης, ανέδειξε το θέμα. Απέτυχε μεν ο αντιδικός μας στο Συμβούλιο Προσφορών, αλλά από την άλλη ποιος πλήρωσε την καθυστέρηση και τελικά πού απέτυχε; Η όλη προσπάθεια πώλησης του φιλέτου απέτυχε για άλλους λόγους, όμως φανταστείτε εάν είμαστε σε συμφωνία και η πράξη αποτύγχανε λόγω των δικών μας διαδικασιών/ενστάσεων.

Σε άλλη περίπτωση με παρόμοιες προσφορές, ανατέθηκε σε δύο γραφεία η εκτίμηση ενός ακινήτου από δημόσιο

οργανισμό με παρουσίαση 4σέλιδης έκθεσης χωρίς δικαιολογητικά και μετά στο Γραφείο μας (πιο ακριβό), του ανατέθηκε ο έλεγχος των δύο προηγούμενων. Έχουμε και περιβαλλοντικές μελέτες που είναι «όπου σε βρω και όπου με βρεις» με το ΕΤΕΚ να αναφέρει (πολύ ορθά) ότι η ποιότητα των εκθέσεων θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη.

Εδώ είναι που χρειάζομαστε το ΕΤΕΚ και την παρέμβασή του προς το Κράτος/Δημόσιες Υπηρεσίες και με ένα σύστημα όπου ο διαμαρτυρόμενος μη επιλακών προσφοροδότης, να έχει μεν το δικαίωμα να διαμαρτυρηθεί, αλλά να μη σταματά η διαδικασία ανάθεσης. Το πρόβλημα είναι ιδιαίτερα σημαντικό σε αρκτεκτονικούς διαγωνισμούς και άλλα, όπου έργα σταματούν λόγω αυτών των διαδικασιών (ίδια υπόθεση μαρίνας Πάφου). Η κυπριακή οικονομία και η εκτέλεση έργων είναι πρώτιστος στόχος, ιδιαίτερα εν όψει της κατάστασης της οικονομίας στην οποία βρισκόμαστε και ίσως με κάποια αλλαγή της νομοθεσίας να επιτυγχάνεται μεν ο στόχος του «πιο φθηνού» με την πληρωμή αποζημίωσης εκ μέρους του διαμαρτυρόμενου εάν αποτύχει, μια και που εάν έχει δικαίο ο διαμαρτυρόμενος τυχάνει αποζημίωσης. Δεν γίνεται η διαδικασία να είναι μονόπλευρα εις βάρος του Δημοσίου.

Χρειάζεται επιμόρφωση από όλους, οι δε τελευταίες δηλώσεις του πρώην Υπουργού Συγκοινωνιών και Έργων για το Μουσείο Λευκωσίας, είναι ότι το χειρότερο. Σε ερώτηση προς τον υπουργό πως θα επηρεαστεί η μείωση του κόστους των €70 εκατ. στα €50 εκατ., καθ' υπολογισμό των επιμετρητών ποσοτήτων, ήταν τελείως αρνητικός απαξιώνοντας το επάγγελμα αυτό, ενώ σε ερώτηση ποιοι θα αναλάβουν αυτό το έργο στον προγραμματισμό/παρακολούθηση μέχρι τον διαγωνισμό και εάν ανέθεσε σε «κάποιον» να το παρακολουθεί (follow up της απόφασης) - καμία απάντηση. Άρα το έργο αυτό που αποτελεί κεφαλαιώδες για τον τουρισμό και τα εισοδήματα της Λευκωσίας, ίσως και να μην γίνει ποτέ έγκαιρα μέχρι να υπάρξουν αλλαγές/νομοθεσίες ή άλλως πως.

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ

Κυρ, 19 Νοέμβριος 2017, p.16

Αποδελτίωση:19/11/2017

